

Yalnız Adam

— poet19 · 02 Eylül 2012

Öksürük sesi, sigara dumanı, kirli çoraplar...
Duvarda manzara resmi, resimde kış.
Yalnızlık sinmiş saçlarına kadar.
Karanlığa saplanmış gözleri,
İçerde sıcak bir hayal arar.

Bir tuhaf adam, o gitti gideli.
Elleri kurumuş, sakalları büyümüş;
Biraz yorgun, biraz deli;
Dudakları demir, yüzü gümüş,
Kalbi avuçlarında belli.
Çoktandır bir tas çorba içmedi.
Bir fotoğrafa bakmadı günlerce.
Her düşündüğünde '...' dedi.
Dilinde daima o iki hece,
Bekledi...

Göremedi kendini aynada adam.
Su dökmedi çiçeklere hiç.
Şiir yazamadı gönlünce.
Eski bir şarkının dilinde dönen
Hatıraları hariç,
Hiçbir şey güldürmedi onu.

Bir gece baktı arsız karanlığa,
Sonra saatine korkakça.
Durdurdu kanındaki zamanı,
Sonsuz yalnızlığına uzandı
Ve çekti üstüne nisyanı,
Kanatlandı.